

توقف در تعادل

وحید عظیم‌نیا دبیر گروه اقتصادی

امروز در جایی از تاریخ هستیم که کوچک‌ترین تصمیمات در اتاق‌های قانونگذاری، می‌تواند فردای مردم را بیم‌زده کند یا امیدآفرین. همین حالا، وقتی کشتی اقتصاد کشورمان در میان امواج بر تلاطم ر کود، تورم، فشارهای معیشتی و تغییرات ساختاری حرکت می‌کند، «وحدت‌فرمان» نه یک آرزای تجملی که ضرورتی بنیادین برای بقاست، در چنین بزرنگاه‌هایی، شاید مهم‌ترین وظیفه مجلس نه «افزودن» که «خودداری» باشد. نظام تفکیک قوا در ایران ما، در عین استقلال، یک اصل طلایی دارد: «هم‌افزایی». یعنی نه دولت بی‌نیاز از مجلس است، نه مجلس بی‌نیاز از دولت، اما این همکاری در سال‌های اخیر، گاه در ظاهر هم‌افزایی و در باطن واگرایی عمل کرده است. گویی برخی برداشت‌ها از اختیارات قانونی، مجلس را به محل اصلاحات سلیقه‌ای تبدیل کرده است؛ جایی که بودجه دولتی با هزاران تغییر ریز و درشت، به موجودی غریب با صورت و سبزی متفاوت از پیشنهاد اولیه دولت تبدیل می‌شود. اینجا همان جاست که باید گفت: «کمتر دست بردن» نوعی بلوغ در حکمرانی است.

- آییننه بلوغ ساختارهای قدرت**

بودجه سالانه، آیینهای است که در آن می‌توان نحوه تعامل قوا را دید. هر سال دولت لایحه بودجه را با هزار اما و اگر تدوین می‌کند؛ فرایندی پیچیده که برآیند کارشناسی دهها دستگاه و پیش‌بینی صدها شاخص اقتصادی است، آنگاه این بودجه راهی مجلس می‌شود که ترکیبی متنوع از دیدگاه‌ها، سلایق، مناطق و منافع در آن نشسته‌اند. طبیعی است که مجلس در نقش ناظر و قانونگذار، باید اصلاحات لازم را اعمال کند، اما مسئله این است: خط باریک بین اصلاح و تخریب کجاست؟ به گواه سال‌ها خبرنگاری پارلمانی‌ام، تجربه نشان می‌دهد برخی تغییرات اساسی در بودجه، نه در دل تحلیل‌های اقتصادی یا منطق کارشناسی، بلکه به دلایل غالباً نگاه متعلقه‌ای و بعضاً تبلیغاتی و حتی رقابت‌های فردی نمایندگان اتفاق می‌افتد.

در بسیاری از مواقع، این اصلاحات نه تنها گرهی نگشوده، بلکه ساختار بودجه را از انسجام انداخته و مسیر اجرا را برای دولت تنگ‌تر کرده است، اینجاست که نقش بلوغ سیاسی و مسئولیت‌پذیری ملی نمایندگان اهمیت پیدا می‌کند.

- تمرکز بر شاکله**

اصل ساده‌ای در نظام‌های اقتصادی وجود دارد: ساختار را اگر سالم بگذاری، جزئیات خود به‌تدریج نظم می‌گیرند، اما اگر مدام در ساختار دست ببری، جزئیات هم آشفته می‌شوند. بودجه، به‌مثابه سند راهبردی اقتصادی کشور به یک «شاکله» نیاز دارد. این شاکله همان منطقی است که دولت‌ها بر اساس آن منابع و مصارف را ستجیده و با نگاهی کل‌نگر، تعادل اقتصادی را مدنظر قرار می‌دهند. اگر مجلس، این شاکله را مرتب‌تر اساس انگیزه‌های مقطعی تغییر دهد، در واقع معماری اقتصادی دولت را فرو می‌ریزد.

نکته مهم این است که بسیاری از این دستکاری‌ها حتی از نیت خیر هم برمی‌خیزند، اما لزوماً به خیر نمی‌انجامند. قصد نامیفته ممکن است کمک به منطقه محروم یا ایجاد اشتغال در حوزه انتخابیه‌اش باشد، اما اگر نتیجه نهایی یک بودجه غیرقابل اجرا یا ناهمراز با واقعیت منابع کشور باشد، نه تنها آن اهداف محقق نمی‌شود، بلکه کلیت اقتصاد دچار نوسان خواهد شد.

- برهیز از خطا**

ما در یک «دوره گذر» هستیم، نه فقط از نظر اقتصادی، بلکه در سطوح مختلف اجتماعی، فناوریانه، دیپلماتیک و سیاسی. چنین زمانه‌ای نیازمند عقلانیتی شش‌رده و اجتناب از آزمون و خطاهای پرهزینه است. یکی از الزامات دوران گذار، حفظ انسجام در تصمیم‌گیری‌ها و پرهیز از تغییرات مفرح است. در چنین شرایطی، هر قوه باید پیش از همیشه در مدار مسئولیت‌پذیری و مدارا عمل کند. واقعیت این است که قانونگذاری افراطی، تحقیق و تخص‌ص‌های بی‌حاصل و احتیاط‌های مکرر مسئولان، در بسیاری موارد نه‌تنها مشکلی را حل نمی‌کند، بلکه انسجام قانونی کشور را هم تهدید می‌کند. یزد، یزد، یزد! همه‌نامه کاره می‌مانند، اعتبارها بلوکه می‌شوند و مدیران در گیر باسختگی‌های بی‌پایان می‌شوند که نتیجه‌ای جز فرسایش اعتماد عمومی و کند شدن چرخ توسعه ندارد. طبعاً معنی این گزاره آن نیست که مجلس دست از وظایف قانونی خود بردارد، چه آنکه کاهش مداخله‌ها یا راه‌آمان در فرایندهای اجرایی، لزوماً به معنای تضعیف نظارت نیست، بلکه برعکس، یک نظارت مؤثر، نیازمند تمرکز است. به جای آنکه مجلس در هزار حوزه وارد شود و عملاً هیچ کدام را درست پیگیری نکند، می‌توان با تعیین اولویت‌های ملی، از توان کارشناسی قوه یافته مخته برای هدایت راهبردی بهره گرفت.

آنچه امروز نیاز داریم، بازگشت به فلسفه نخستین حکمرانی است: کار برای رشد خدا و صلحت مردم. وقتی معیار عمل، رضایت الهی و خیر عمومی است، تصمیم‌گیری‌ها باید شفاف و شفافیت‌محور باشد. رقابت‌های سیاسی بی‌معنا می‌شود. اگر نمایندگان باور داشته باشند که در این مقطع خاص، کم کردن از حجم تقابل و افزودن بر سرمایه همکاری، کشور را از بحران‌های محتمل نجات می‌دهد، خود به خود بسیاری از رفتارهای مصلحت‌محور می‌شود. همه‌راهی یا دولت، نه به معنای چشم‌پوشی از خطاها، بلکه نشانه بلوغی است که مسئولیت‌های ملی را فراتر از منافع جناحی یا منطقه‌ای می‌بیند. این همان درسی است که از تجربه‌ها هم آموخته‌ایم: جامع در گذر از بحران، با حداقل تعارض و حداقل تضاد موفق بوده‌اند، پس مجلس نباید منباید مسابقه‌نفردهای منطقه‌ای، بلکه تکیه گاهی برای پایداری ملی باشد و این ممکن نیست، مگر با باور به اینکه گاهی، بهترین تصمیم همان است که «کمتر دست ببریم».

- مسیر مسئولیت، نه رقابت**

دستیابی به حکمرانی اقتصادی مؤثر در گرو تحول نگاه‌هاست. مجلس شورای اسلامی با تمام ظرفیت‌های فنیکی و نظارتی‌اش، می‌تواند بازیگر اصلی بازسازی ثبات اقتصادی کشور باشد، اما تنها به شرط آنکه به جای تعامل ارائه دهنده الگوی، به جایگاه راهگشا، نمایان نقش کند. در حقیقت، تقابل میان مجلس و دولت در فرایندهای حیاتی مانند تصویب بودجه، نه تنها یک سوهرداشت از وظایف قانونی است، بلکه موجب اتلاف منابع و فرسایش فرصت‌ها خواهد شد. مجلس باید الگوی نه و تعامل ارائه دهنده الگوی، که در آن قانونگذار، بیش از آنکه خود را قییم اقتصاد بداند، خود را شریک توسعه ببیند. مجلسی که مسئولان اقتصادی را برای مشاوره و هم‌فکری دعوت کند، نه برای بازخواست‌ها نمایی، مجلسی که بپذیرد مهم‌ترین کمکش به معیشت مردم، تصویب سیاست‌های پایدار و رفتارهای کارآمد است، نه دلالت مستقیم در جزئیات اجرایی یا تغییر بی‌منطق سرفصل‌های بودجه‌ای. نباید فراموش کرد که مردم، امروز بیش از همیشه، در پی آرامش و پیش‌بینی‌پذیری هستند. اقتصاد با دستور و فریاد مدیریت نمی‌شود، با نیت به تصمیم‌گیری و انسجام در رفتارهای کارکنان سامان می‌یابد، پس اگر امروز فرصتی تاریخی فراهم آمده است با مشارکت دو قوه، مسیر اصلاحات اقتصادی را هموار کنیم، نباید این فرصت را با دعواهای بی‌ثمر از دست بدهیم. یادمان باشد نگاه حکیمانه رهبر معظم انقلاب در دیدار نمایندگان مجلس شورای اسلامی، نقشه‌ای برای تعامل هوشمندانه‌تر میان مجلس و دولت و تبیین یک راهبرد حکمرانی است که در آن، عقلانیت، انسجام و تمرکز بر اهداف ملی، بر فرایندهای فرساینده و رقابت‌های سیاسی تقدم دارد.

بررسی مجدد نحوه محاسبه مستمری بازنشستگی در تأمین اجتماعی، انتقادها و دغدغه‌ها ادامه دارد

محاسبه مستمری بازنشستگان تغییر می‌کند؟

سازمان تأمین اجتماعی معتقد به افزایش صوری دستمزدها در سال‌های پایانی خدمت است و کارگران این تغییرات را عاملی برای سخت‌تر شدن شرایط بازنشستگی می‌دانند

گزارش

بینار قاسمی

بر آورد می‌شود در حال حاضر حدود ۵۰درصد از جمعیت کشور کارگر هستند، در واقع تعداد کارگران و اعضای خانواده‌های آنان در ایران به بیش از ۴۹میلیون نفر می‌رسد. سازمان تأمین اجتماعی که زمانی قرار بود حامی کارگران در زمینه حقوق و دستمزد باشد، امروز به نهادهی تبدیل شده است که با دست‌درازی به جیب کارگران تلاش می‌کند زیان‌ها و ناتوانی‌های خود را با تقسیم حقوق آنان جبران کند. این سازمان به دلیل ضعف مدیریتی و ناتوانی در وصول مطالبات از دولت، اقداماتی پنهان و غیرمستقیم در پیش گرفته و با ارائه طرح‌ها و لوایح گوناگون، عرصه را بر بیمه‌شدگان تنگ تر کرده است. ابتدا سن و سابقه بازنشستگی افزایش یافت، حالا نیز در صدد تغییر مبنای محاسبه مستمری‌ها هستند، این در حالی‌است که بیش از ۷۰درصد بازنشستگان تأمین اجتماعی، حقوقی زیر خط فقر در یافت می‌کنند.

■ ■ ■

مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی اخیراً با انتقاد از افزایش صوری دستمزدها در دو سال پایانی بیمه پردازی، موضوع جدیدی در زمینه اصلاح قوانین بازنشستگی مطرح کرده و گفته است: «در بسیاری از کشورها، میانگین بلندمدت پرداخت حق بیمه مبنای بازنشستگی است. ما نیز در حال بازنگری در این زمینه هستیم.» این مقایسه در حالی انجام می‌شود که مستمری‌های پرداختی در ایران زیر خط فقر قرار دارند و هنوز پس از سال‌ها حقوق کارگران به ۲۰میلیون تومان نرسیده است، در حالی که بسیاری از کشورهای همسایه در این زمینه از ما پیشی گرفته‌اند. اینجاست که باید پرسید: چرا اصلاحات پیشنهادی همیشه به ضرر کارگران است؟ سازمان تأمین اجتماعی چگونه می‌تواند تلاش برای سخت‌تر کردن شرایط کارگری، اگر دولت را وادار می‌کرد دست‌کم بدهی‌های جاری خود را به‌صورت سالانه پرداخت کند، بدون تردید شرایط بهتری برای کارگران رقم می‌خورد، اما افسوس که همواره این فشارها به دوش کارگران وارد می‌شود.

باوجود شعارها و زست‌های برطمطراق حمایت از کارگران که در همه دولت‌ها سر داده می‌شود، همواره قوانین به ضرر این قشر زحمتکش با جمعیت ۴۹میلیون نفری تغییر می‌کند. شواهد نشان می‌دهد هدف دولت‌ها بهبود مشارکت‌ذی‌نفعان اصلی در اداره صندوق تأمین اجتماعی آنچنان به کمترین حد ممکن رسیده که نهاد «دولت» به تنهایی در مورد زیربوم و ارکان این صندوق بی‌سلی تصمیم‌سازی می‌کند؛ چه کسانی بازنستت شوند، چگونه بازنشتت اجتماعی آنچنان به مدیریت بازنشستگی بگردد، همه اینها خارج از اصول و ضوابط بدون در نظر گرفتن اصول و بدیهات از سوی نهادهای فرادستی (دولت) به تنهایی یا دولت با همراهی و مشارکت مجلس، تصمیم‌تکلیف می‌شوند و اینگونه‌ها از که «افزایش سن بازنشستگی» به یک هدف اصلی تبدیل می‌شود؛ سن بازنشستگی باید در تمام صندوق‌های مادر و از جمله تأمین اجتماعی با آرای و نظر دولت افزایش یابد تا صندوق‌ها از بحران عدم‌تعادل تا حدودی نجات یابند، این نقشه‌راه دولت و البته مجلس برای اداره امور مربوط به صندوق‌های بازنشستگی است که

تعاون

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در مجمع عمومی یکصدوسیزدهمین نشست کنفرانس بین‌المللی کار، عدالت اجتماعی را تنها پایه و زیربنای صلح پایدار دانست و گفت: جنایت در غزه شکست بشریت است.

■ ■ ■

به گزارش مرکز روابط عمومی و امور بین‌الملل وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، «حمد مدیری» در سخنرانی مجمع عمومی یکصدوسیزدهمین نشست کنفرانس بین‌المللی کار در نژواظهار حل، مفتخر به عنوان نماینده دولت ایران در گفت‌وگو پیرامون دل مسئله‌ای که دنیای امروز با آن مواجه‌است سخن می‌گویم. وی با اشاره به چرایی تأسیس سازمان بین‌المللی کار و اهداف آن گفت: این نهاد بین‌المللی پس از جنگ جهانی اول در سال ۱۹۱۹ تأسیس و بنیابه مبنایی آن در سال ۱۹۴۹ در فیلادلفیا نوشته شد. مؤسسان این سازمان از جنگ جهانی اول و دوم درس بزرگی آموختند که به صراحت در بیانیه فیلادلفیا آمده است. مدیری با تأکید بر بنیانه مبنای سازمان بین‌المللی کار افزود: بر این اعتقادیم تجارب کنونی مقابلیت بنیانه تأسیس سازمان

در برنامه هفتم توسعه گنجانده و با تصویب مجلس، تبدیل به قانونی لازم‌الاجرا شد. دولتی که حاضر نیست بدهی بیش از ۴۰۰هزارمیلیارد تومانی سازمان امسال یا کسری ۲۰۰هزارمیلیارد تومان‌ی مواجهه است. سالاری با تشریح نیازازی منابع می‌گوید: برآورد مصارف امسال هزار و ۵۰۰میلیارد تومان است، اما حتی با وصول ماهانه ۹۰هزارمیلیارد تومان، مجموع دریافتی سالانه به کمتر از هزار و ۱۰۰هزارمیلیارد تومان می‌رسد، بنابراین باید ۴۰۰هزارمیلیارد متعهد است ۱۱۰هزارمیلیارد تومان حق بیمه را پرداخت کند، اما در لایحه بودجه تنها ۸۵هزارمیلیارد تومان درج شده که در خوش‌بینانه‌ترین حالت ۱۵۰هزارمیلیارد تومان آن محقق خواهد شد، از این رو باید سن بازنشستگی بازنگری شود.

با توجه به اظهارات سالاری واضح و مبرهن است که این سازمان به حساب وزارت بهداشت و رفاه و فشار بیشتری به قشر کارگر و مستخدم‌بگیران وارد کند. کارگران امسال را با تغییر قانون بازنشستگی مواجه شدند و در گام بعدی مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی اعلام کرده است به منظور بستن راه سوءاستفاده تعداد اندکی از بازنشستگان باید به جای منبازار دادن حقوق دو سال پایانی خدمت کارگران، میانگین بلندمدت پرداخت حق بیمه ملاک بازنشستگی باشد.

■ کارگران نمی‌توانند تا پای جان کار کنند!

مشارکت‌ذی‌نفعان اصلی در اداره صندوق تأمین اجتماعی آنچنان به کمترین حد ممکن رسیده که نهاد «دولت» به تنهایی در مورد زیربوم و ارکان این صندوق بی‌سلی تصمیم‌سازی می‌کند؛ چه کسانی بازنستت شوند، چگونه بازنشتت اجتماعی آنچنان به مدیریت بازنشستگی بگردد، همه اینها خارج از اصول و ضوابط بدون در نظر گرفتن اصول و بدیهات از سوی نهادهای فرادستی (دولت) به تنهایی یا دولت با همراهی و مشارکت مجلس، تصمیم‌تکلیف می‌شوند و اینگونه‌ها از که «افزایش سن بازنشستگی» به یک هدف اصلی تبدیل می‌شود؛ سن بازنشستگی باید در تمام صندوق‌های مادر و از جمله تأمین اجتماعی با آرای و نظر دولت افزایش یابد تا صندوق‌ها از بحران عدم‌تعادل تا حدودی نجات یابند، این نقشه‌راه دولت و البته مجلس برای اداره امور مربوط به صندوق‌های بازنشستگی است که

بررسی مجدد نحوه محاسبه مستمری بازنشستگی در تأمین اجتماعی، انتقادها و دغدغه‌ها ادامه دارد

محاسبه مستمری بازنشستگان تغییر می‌کند؟

سازمان تأمین اجتماعی معتقد به افزایش صوری دستمزدها در سال‌های پایانی خدمت است و کارگران این تغییرات را عاملی برای سخت‌تر شدن شرایط بازنشستگی می‌دانند

وی با اشاره به قطع کمک‌های دولت برای بیمه برخی گروه‌ها می‌گوید: متأسفانه یکسری از کمک‌های دولتی به گروه‌هایی مثل قالیبافان قطع شده و افرادی که به امید برخی معافیت‌ها و کمک‌های دولتی ترغیب به واریز بیمه می‌شدند، اکنون تمایلی به بیمه شدن ندارند. مشاغل خانگی و قالیبافان که از شمول حمایت بیمه خارج شدند، سطح بیمه‌پردازی سازمان کاهش یافت و این مسئله در منابع سازمان تأثیرگذار بود.

نماینده کارگران در شورای عالی کار می‌افزاید: ما به صورت مقطعی دو سال سن بازنشستگی را زیاد می‌کنیم که نتازاری صندوق تأمین اجتماعی به‌طررف شود، بعد از آن چه کار خواهیم کرد؟ مجدداً دو سال دیگر روی سابقه می‌گذاریم و همچنان سن بازنشستگی را بالا می‌بریم اما این اقدام به درد تقویت منابع سازمان نمی‌خورد و موجب اجحاف در حق بیمه‌شدگانی است که قراردادی را ۳۰سال قبل با سازمان تأمین اجتماعی نوشته‌اند و اکنون سازمان نمی‌تواند یکجانبه آن را تغییر دهد. اینجاست که باید پرسید چرا اصلاحات پیشنهادی همیشه به ضرر کارگران است و چرا طبقه کارگر هیچ مشار کتی حتی بسیار حداقلی، در تیر کتبندی سرنوشت خود ندارد.

تأمین اجتماعی به جای این‌ همه تلاش برای سخت‌تر کردن شرایط بازنشستگی، اگر دولت را مجبور می‌کرد لاقل بدهی جاری خود را هر سال بپردازد، بدون تردید اوضاع خیلی بهتر می‌شد، اما دریغ که فشار همیشه بر گرده کارگران است.

■ بازنشستگان، چرا مستمری‌ها به اندازه خط فقر نیست؟!

در حالی که مدیرعامل تأمین اجتماعی از افزایش صوری دستمزدها در دو سال آخر بیمه‌پردازی انتقاد کرده، بازنشستگان می‌گویند مستمری‌ها باید به اندازه خط فقر افزایش یابد.

خبراز، مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی در اظهاراتی غیرمنطقی موضوع جدیدی را در راستای اصلاح قوانین کارگری و بازنشستگی پیشی کشیده و می‌گوید: مسئله درج مزد غیرقانونی در فهرست منابع باید با سلاز و کاری دقیق اصلاح شود. سلاک تعیین حقوق بازنشستگی، میانگین دو سال آخر پرداخت حق بیمه است و افزایش صوری دستمز در این مدت، منصفانه نیست.

مجتبی سالاری در یک نشست هم‌اندیشی می‌افزاید: در بسیاری از کشورها، میانگین بلندمدت پرداخت حق بیمه ملاک بازنشستگی است. ما نیز در حال بازنگری در این زمینه هستیم تا هم عدالت رعایت شود و هم بیمه‌پرداز منضر نشود. با اجرای این اصلاحات، از حجم بازرسی‌های سازمان کاسته خواهد شد، زیرا ارتباط مستقیم و سبب‌سازنده‌تری میان کارگر و کارفرما شکل می‌گیرد. در این میان، کارگران و بازنشستگان معتمدند قیاس یک‌طر فه مبنای محاسبه مستمری عادلانه نیست؛ مدیرعامل تأمین اجتماعی سطح مستمری‌ها را در ایران و کشورهای دیگر قیاس کند. نمایندگان جامعه کارگری را واکنش به این اظهارات می‌گویند که بعد دارند همه جوره کار را به کارگران سخت بگردانند، سن و سابقه بازنشستگی را افزایش دهند، حالا می‌خواهند مبنای محاسبه مستمری را تغییر دهند. این در حالی‌است که حقوق بیش از ۷۰درصد بازنشستگان تأمین اجتماعی، زیر خط فقر است. اول باید منابعی که حقوق‌ها را در فقر برسانند، بعد در فکر تغییر مبنای محاسبه مستمری باشند. قرار نیست بار همه بحران‌ها بر دوش بیمه‌شدگان باشد. آنها می‌افزایند: تأمین اجتماعی بدون اصلاح ساختار و دریافت مطالبات خود از دولت، همیشه در دل بحران است‌اما ظاهراً می‌خواهند بار بحران را بر دوش کارگر و بازنشته بینازند.

گردن‌کشی ایران خودرو

قیمت‌سازی جدید ایران خودرو اعلام شد

ایران خودرو در هفته‌های اخیر برای به کرسی نشاندن حرف خود، افزایش قیمت و توقف قیمت‌گذاری خودرو، جدال جدیدی را با وزارت صمت و شورای رقابت آغاز کرده است. این شرکت روز گذشته قیمت‌های جدید محصولاتش را روی سایت خود منتشر کرد. این اقدام در حالی است که در این مدت وزارت صمت خشتی‌ترین واکنش‌ها را در مقابل جوسازی‌های رسانه‌ای ایران خودرو نشان داده است، روز گذشته نیز در موضع‌گیری جدید با ارسال نامه‌ای به مدیر عامل سازمان بورس ضمن رد قیمت‌های اعلامی از سوی ایران خودرو به بازار سرما به اعلام کرد قیمت خودرو پس از موافقت ستاد تنظیم بازار اعلام خواهد شد.

■ ■ ■

اتفاق اخیرى که در خصوص ایران خودرو رخ داد، نشان می‌دهد متأسفانه دولتمردان در خصوص‌سازی و اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی ضعیف عمل کردند و با واگذاری مدیریت بنگاه به بخش خصوصی هیچ حربه قانونی برای کنترل بخش خصوصی و اقدامات خلاف آن ندارند.

دساتنی که ایران خودرو در هفته‌های اخیر برای تحت فشار قرار دادن وزارت صمت و افزایش قیمت خودرو به راه‌انداخته نمونه بارزی از صدها سابقه خصوصی‌سازی است، در حالی که هیچ تغییری در کیفیت و کمیت خودروهای این گروه خودروسازی رخ نداده، مدیر عامل جدید آن می‌خواهد از منافع سهامداران حمایت کند و برای فرار از ضعف مدیریتش در پنج ماه گذشته تلاش می‌کند قیمت را گران و خودرو را وارد بورس کند. با توجه به تجربه ناموفق بورس کالا در بخش خودرو، این شرکت می‌خواهد پای دلالتن را به بورس باز و دسترسی مردم عادی را به خودرو سخت‌تر کند، کم‌اینکه این شرکت با توقف عرضه خودرو در سه ماهه امسال قیمت هزار دلار بازار بالا برده و مصرف‌کنندگان را از حق طبیعی‌شان محروم کرده است.

برخلاف مخالفت وزارت صمت و شورای رقابت با افزایش قیمت‌ها، روز گذشته ایران خودرو قیمت‌های جدید خود را منتشر کرد، وزارت صمت نیز اعلام کرد که نرخ‌گذاری جدید محصولات ایران خودرو را قبول ندارد و در نامه‌ای به سازمان بورس این اقدام ایران خودرو را محکوم کرد.

محمدصادق مفتح، جانشین وزیر صمت در امور بازرگانی خطاب به جنت‌الله صیدق مدیرعامل سازمان بورس و اوراق بهادار در این نامه اعلام کرد: طبق بازگشت به نامه شماره ۸۲-۴۴۸۰۸۲ در تاریخ ۲۰خردادماه امسال مدیر عامل شرکت ایران خودرو مبنی بر اعلام قیمت‌های جدید محصولات مبتنی بر مصوبه هیئت مدیره آن شرکت به استحضار می‌رساند، بر اساس مفاد مندرج در ماده ۳ دستورالعمل تنظیم بازار خودروی سواری و فرایند تنظیم قیمت، حق از بررسی‌های کارشناسی باید با ابلاغ وزارت صمت صورت پذیرد و برای عرضه‌کننده خودرو لازم‌الاجراست.

در این نامه آمده است: با توجه به اینکه فرایندهای قانونی اعلام قیمت طی نشده است، بنابراین قیمت اعلامی در نامه فوق‌الاشاره شرکت ایران خودرو از نظر این وزارت‌خانه محل ایراد است. جانشین وزیر صمت تأکید کرده است: موضوع اصلاح قیمت شرکت‌های تولیدی خودروساز داخلی طرح، تصویب و در حال طی شدن مراحل ابلاغ است، بنابراین این ضروری است تا طی شدن مراحل قانونی فوق جهت جلوگیری از ایجاد اضرار برای سهامداران محترم اقدامات لازم انجام شود.

■ وزارت صمت: در خصوص‌سازی‌های ناموفق

باید بازنگری شود

همچنین به گزارش سازمان حمایت، سیدحامد عاملی، معاون وزیر صمت با بیان اینکه وزارت صمت در خصوص قیمت خودرو نیز مانند سایر کالاها و محصولات اصلی مورد نیاز جامعه بر اساس وظیفه تنظیم‌گری خود موظف به تعیین قیمت منصفانه است، اظهار کرد: بررسی در خواست افزایش قیمت شرکت‌ها مطابق روال قانونی و همچنین از سوی سازمان حمایت از مصرف‌کنندگان و تولیدکنندگان انجام‌شده اما بدلیل تردید در باره منصفانه و دقیق بودن قیمت برخی از قطعات خودرو که موجب افزایش چشمگیر محاسبه قیمت تمام‌شده سوی یک خودروساز خاص شده، باید مبنای محاسبه قیمت تمام‌شده مجدداً بررسی و تجدید نظر شود. این موضوع در حال طی فرایند خود است و نیازی به جنجال‌سازی رسانه‌ای و بحران آفرینی در بازار ندارد. معاون وزیر صمت با اشاره به اینکه چنانچه نتیجه واگذاری کارخانه‌ها به بخش خصوصی، مخالف منافع مردم و موجب دتر شدن اوضاع آنها باشد، باید در نحوه و فرایند واگذاری و تشخیص اهلیت آنها بازنگری شود، تصریح کرد: این وزارت‌خانه در راستای وظیفه قانونی خود مبنی بر تنظیم بازار خودرو و همچنین در راستای صیانت از حقوق مردم و مصرف‌کنندگان هر گونه افزایش خودسرانه و غیر قانونی قیمت‌ها را مستلزم رسیدگی قانونی می‌داند. با توجه به تجربه‌های ناموفق گذشته ما با هرگونه بورسی‌شدن فروش خودرو و مخایلم و این امر را در تضاد با قوانین و مقررات موجود و حقوق مصرف‌کنندگان می‌دانیم.

حیرت

تأمین مالی ۳میلیارد دلاری از طریق بازارپیش‌فروش ارز

رئیس کل بانک مرکزی گفت: با راه‌اندازی بازار پیش‌فروش ارز در سال جاری ۳میلیارد دلار تأمین مالی صورت می‌گیرد. به گزارش صدوسیم، محمدرضا قرزین در آیین رونمایی از افتتاح بازار پیش‌فروش ارز در مرکز مبادله و همچنین افتتاح تالار معاملات بنگاه‌های اقتصادی تواناند بدون ریسک بالایی تأمین‌ارزی خود را انجام دهند. بنگاه‌های اقتصادی زیادی در کشور فعال هستند و می‌توانیم از طریق این بنگاه‌ها تأمین‌ارزی پیش‌فروش ارز را محقق کنیم. به گفته قرزین، ابزار دیگری که امروز رونمایی می‌شود امتیاز صادراتی است که با هدف نزدیک کردن سیاست‌های ارزی به سیاست‌های تجاری برنامه‌ریزی شده است. امتیاز صادراتی یعنی اینکه به شعبانی تشخیص توصیه وزارت صمت بنگاه‌های اقتصادی می‌توانند در یک فضای رقابتی امتیاز صادراتی خرید و فروش کنند.

قرزین گفت: یکی از مشکلات موجود، چالش در رابطه با بازگشت ارز به کشور است که امیدواریم با رونمایی و افتتاح ابزار‌های جدید انگیزه مناسبی برای بنگاه‌های اقتصادی ایجاد شود تا به تأمین مالی و ثبات در بازار ارز منجر شود. فرزین گفت: در سال جاری با چند مسئله روبه‌رو شدیم و به دنبال این هستیم که برای هر کدام یک راه حل جدید پیدا کنیم. از آنجا که سال جدید به عنوان سرمایه‌گذاری برای تولید نام‌گذاری شد، در ابتدا ابزار جدید اوراق صکوک ارزی منتشر شد که هدف‌گذاری ۲میلیاردی را در نظر گرفته و تاامروز نیز بیش از ۴۶۰میلیون دلار آن به فروش رفته است. رئیس کل بانک مرکزی افزود: ارزیابی بانک مرکزی این است که ابزار امروز، یعنی مبادلات پیش‌فروش ارز بتواند به میزان ۳میلیارد دلار ارز را در سال جاری تأمین کند و بتواند شرایط و وضعیتی را فراهم کند که بنگاه‌های اقتصادی تواناند بدون ریسک بالایی تأمین‌ارزی خود را انجام دهند. بنگاه‌های اقتصادی زیادی در کشور فعال هستند و می‌توانیم از طریق این بنگاه‌ها تأمین‌ارزی پیش‌فروش ارز را محقق کنیم. به گفته قرزین، ابزار دیگری که امروز رونمایی می‌شود امتیاز صادراتی است که با هدف نزدیک کردن سیاست‌های ارزی به سیاست‌های تجاری برنامه‌ریزی شده است. امتیاز صادراتی یعنی اینکه به شعبانی می‌توانند از خود را بگیرند و ارز مشمول چه بنگاه‌هایی می‌شود یا تشخیص توصیه وزارت صمت بنگاه‌های اقتصادی می‌توانند در یک فضای رقابتی امتیاز صادراتی خرید و فروش کنند.

قرزین گفت: یکی از مشکلات موجود، چالش در رابطه با بازگشت ارز به کشور است که امیدواریم با رونمایی و افتتاح ابزار‌های جدید انگیزه مناسبی برای بنگاه‌های اقتصادی ایجاد شود تا به تأمین مالی و ثبات در بازار ارز منجر شود.